

бисмо, другоме даје крв срца свог. Ставља га у утробу своју.

"Шта радиш?", питали су једном једног романописца, а он се изненадио. „Шта радим?“, какво чудно питање. Ма, волим Олгу, жену своју". Муж живи да би волео своју жену. Жена живи да би волела мужа свог.

Љубав је нешто најосновније у браку. "Ниједно море и ниједна планина, ниједно место и време, ниједан зао језик не може да нас раздвоји", говорио је неко ко је волео своју супругу. "Ако можеш, узми га", говорила је једна друга жена, "скрива се у срцу мом". Њега су поводом неке клевете тражили како би га осудили, а он се скривао.

Брак, дакле, значи сједињење у једно. Бог се гнуша растајања и развода. Тражи нераскидиво јединство. Свештеник скида

трпим његове недостатке. Онај ко не може да издржи другог, не може ни да уђе у брак.

Шта мој брачни друг жели? Шта га занима? Шта га задовољава? То треба да радује, занима, заокупља и мене. Још тражим повод да му приредим ситна задовољства. Како ћу данас обрадовати свог мужа, своју жену, јесте питање које брачан човек себи сваки дан поставља. Бави се проблемчићима другога, његовим занимацијама, његовом науком, његовим радом, његовим пријатељима, да би им све било заједничко, да би показивао да учествује у његовој свакодневници.

Ако је потребно да се повуче, повлачи се. Онај ко воли последњи леже, а први ујутру устаје. Родитеље другога

Злоба у срцу и лаж на језику - то је постало коб човечанства у наше време. Злоба и лаж су две паликуће које су произвеле пожар целог света.

Ратујте против злобе у своме срцу и против лажи на језику своје да би спречили нови светски рат међу људима. Знање често осиромашује доброту, доброта увек обогати знање.

Одбаците недостојно убеђење да ће вас ослободити и ојачати један човек. Ослобађајте и јачајте самог себе икада сви будете напосе слободни и јаки, онда ће и отаџбина ваша то бити.

свештеник Владика Николај

прстенове са прста леве руке, ставља их на прсте десне, па потом опет леве и на крају њихове десне руке. Јер је десна рука она којом углавном радимо. То показује да други од тада поседује моју руку. Не чиним ништа што он не жели. Везан сам за њу. Везана сам за њега. Живим за другог, због тога

посматра као своје родитеље, са посвећеношћу, нежношћу. Јер веома добро знамо да је, када дете улази у брак, то за родитеља, чак и ако је припремио свадбу, један веома тежак тренутак. Брак је нешто што оца и мајку нагони на плач, јер се раздвајају од детета свог.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ПЕТА НЕДЕЉА ПО ВАСКРСУ - Самарјанке

св. пророк Јеремија, света благоверн Царица Тамара Грузијска,
преп.муч.Акакије Папучар, преп. Пафнутије Боровски
Јн. 4, 5 – 42, зач. 12; Дав. 11, 19 – 26, 29 - 30, зч. 28.

свештеник Григорије Палама **НА НЕДЕЉУ САМАРЈАНКЕ**

Време и умор и место учинили су да Онај Који је носио тело какво је и наше седне. Ради потврде свега овога, али и предвиђајући будућу корист, Он је седео тако како описује Еванђеље, код извора, тј. просто на земљи, као усамљени странац, јер су Његови ученици пошли у град да купе храну. Док је тако усамљен седео крај извора, дошла је жена Самарјанка да узме воду. И Господ је, као Човек, трпео жеђ; по Својој људској природи Он ју је видео како долази да би утолила жеђ, а као Бог видео је да је и њено срце жедно спасоносне воде, али да она не зна ко ову воду може да јој пружи, те је пожурио да се открије жедној души. Почињући Своје обраћање овако, како би било што схватљивије, рекао јој је: "Дај Ми да пијем" (Јн. 4; 7). Она је била проницљива, и пошто је по Његовој одећи, држању и спољашњим обележјима видела да је Јеврејин и чувар закона, изненадила се и упитала га: "Како Ти, који си Јудејац, тражиш од мене, жене Самарјанке,

да пијеш? Јер се Јудејци не друже са Самарјанима, као са незнабошцима". Користећи повољну прилику, Господ је почео да открива Себе следећим речима: "Када би ти знала дар Божији, и ко је Тај Који ти говори: Дај Ми да пијем, ти би тражила од Њега и дао би ти воду живу" (Јн. 4; 9-10). Видите ли шта је ту њој посведочено: да је знала, истога часа би тражила, и постала би причасница живе воде, што је она заиста, када је сазнала, и учинила, а потом и задобила. Истовремено, јудејски Синедрион је тражио (одговор), и у потпуности добио, да би потом распео Господа Славе. Шта је, међутим, тај дар Божији? "Када би ти знала, каже, дар Божији". Оставимо по страни остало и задржимо се на чињеници да се оваплоћени Бог није гнушао над онима које су Јудејци до те мере презирали, да од њих чак ни воду не би узели и да је већ и то био велик дар и велика благодат. А шта тек рећи када покаже такву љубав према њима, и не само да прими оно што Му они дају,

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

него их учини и причасницима Својих божанских дарова?! И зашто кажем само - дарова, кад Он и Самог Себе даје, и верне чини сасудима који могу да приме Његово божанство, јер они не могу имати други извор који тече у вечни живот, осим онога који је Он раније обећао?! Који ће ум то да схвати? Која ће реч изразити преваходство овога дара?

вечни" (Јн. 4; 14), испустила је крик жедне душе која прилази вери, мада још недовољно јасно да би угледала светлост: "Господе, дај ми ту воду да не жедним и не долазим овамо да захватам" (Јн. 4; 15). Господ је хтео постепено да се открије и зато јој заповеда да позове и мужа. Скривајући свој положај

У самој природи постоје температуре тако високе, да би се и најтврђи метал истопио. Није лако описати овакве појаве. Исто тако, постоји врло висока температура љубави која надмашује истовремено, и горућу врелину, и хладноћу. Ужарену, али окрепљујућу пећницу Духа, Који греје, али и освежава топлотом и росом Божанског умиљења. Врло је висока температура Жртвене Љубави која се Прославља у Божанственој Литургији, у Страсној Седмици, и у срцу понизног и светог човека који сија просветљеним божанством. Никако није лако да неко стигне до овог стања, коме су ограничења природе претећа; тек неколико га је досегло. Али, и тих неколико, што га је досегло, досегли смо га и ми, јер су и они истоветне природе са нама, и именују наше истинско и непознато само – назначење.

архимандрит Василије Ивирионски

Самарићанка, међутим, још не беше схватила узвишеност живе воде, и испрва је у недоумици како ће њен сабеседник узети обећану воду када нема никакву посуду, а студенац је дубок? Затим покушава да га упореди са Јаковом, кога назива "Оцем", указујући поштовање роду због тога места, и хвали воду из овог извора као ону од које нема боље. Међутим, када је чула да је Господ рекао како "онај који пије од воде коју ћу му Ја дати неће ожеднети до века, него вода коју ћу му дати постаће у њему извор воде која тече у живот

истовремено трудећи се да добије дар, она је рекла: "Немам мужа". На то као одговор чује колико је мужева имала од своје младости и то да онај кога сада има није њен муж;

Видите ли какви су били смирење и љубопитљивост ове жене? Она вели: "Оци наши клањали су Богу на гори овој, а ви кажете да је у Јерусалиму место где се треба клањати" (Јн. 4; 20). Видите ли шта је било предмет њених мисли и како је она познавала Свето Писмо? Колико је данас оних који су верни по рођењу и

које је Црква отхранила, а који Свето Писмо познају тако као ова Самарјанка, тј. колико је оних који знају да су се Оци наши, дакле Јаков и његови потомци, патријарси, на тој гори клањали Богу? Примајући такво познавање и брижљиво изучавање богонадахнутог Писма као какав миомирис, Христос са задовољством наставља беседу са Самарјанком. Као што, положивши на ужарени угаљ (жар) нешто мирисно, привлачиш и задржаваш оне који долазе или их пак одбијаш и одвраћаш ако ставиш нешто смрадно и неугодно, тако је и са помислима: ако се прихватиш свештене бриге и старања о њима, удостојићеш се божанске посете, јер је то миомирис који је угодан Богу. Ако пак будеш гајио

ружне, прљаве и земне помисли, бићеш далеко од божанске пажње, и заслужићеш, авај, да се Бог одврати од тебе, "јер неће стајати безаконици пред очима Твојим" (Пс. 5; 6) - каже Псалмопојац Богу. Будући да је Закон тада прописивао да се у свему треба сећати Бога - кад седиш и кад ходиш, кад лежеш и кад устајеш (парафраза на 5. Мојс. 6;7), да Еванђеље каже: "Истражујте Писма", и у њима ћете наћи живот вечни (парафраза Јн. 5; 39), и да апостол вели: "Моли те се без престанка" (1. Сол. 5; 17), што значи да преступника представља чак и онај ко свој ум задржава на земним помислима - није ли онда тим пре преступник и онај ко огрезне у зле и прљаве помисли?

архимандрит Емилијан Симонојетријски
БРАК, ВЕЛИКА ТАЈНА

Брак је једно напредовање у љубави. Стварање једног новог човека: биће једно тело", каже Јеванђеље. Бог уједињује два човека и чини их једним човеком. Из јединства двоје, који одлучују да уједначе своје кораке и ускладе откуцаје срца, произилази један човек. Том дубоком и исконском љубављу један је присуство, жива стварност у срцу другог. Ожењен/ удата сам значи како нити један дан, чак, ако је могуће, ни на неколико тренутака не могу без свог животног друга.

Мој муж, моја жена јесте један део мог бића, мог тела, моје душе: допуна мене. Представља оно чиме се ум мој бави. Представља разлог из којег осећам да срце моје куца.

Двоје размењују вереничке прстенове да би показали да ће, кроз животне промене, на крају опет остати сједињени. Свако носи прстен на којем је уписано име другог и симболички га ставља на прст, одакле полази једна вена која иде директно до срца. Дакле, име другог се уписује у моје срце. Један, рекли